

A8-0416/2018

29.11.2018

JELENTÉS

az EU-ban a nemek egyenlőségéről és az adópolitikáról
(2018/2095(INI))

Gazdasági és Monetáris Bizottság
Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság

Előadók: Marisa Matias, Ernest Urtasun

(Közös bizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 55. cikke)

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY	19
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL.....	20
AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA.....	21

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az EU-ban a nemek egyenlőségéről és az adópolitikáról (2018/2095(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8., 10., 11., 153. és 157. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. és 33. cikkére,
- tekintettel az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó 2015. évi uniós cselekvési tervre,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségről szóló 2016. június 16-i tanácsi következtetésekre (00337/2016),
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségről szóló, a 2011. március 7-i tanácsi következtetésekhöz csatolt európai paktumra (2011–2020) (07166/2011),
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló egyezményre (EJEE) és különösen annak a megkülönböztetés tilalmáról szóló 14. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, valamint a tagállamok külföldi adósságainak és egyéb kapcsolódó nemzetközi pénzügyi kötelezettségeinek az emberi jogok, különösen a gazdasági, társadalmi és kulturális jogok teljes körű érvényesítésére gyakorolt hatásaival foglalkozó független ENSZ-szakértő 2016. január 15-i végleges jelentésére az illegális pénzmozgásokról, az emberi jogokról és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendről,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005), Peking+15 (2010), Peking+20 (2015) és Peking+20 (2015) különleges ülésein elfogadott zárodokumentumokra,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményére (Isztambuli Egyezmény), valamint annak 3. cikkére, amely a „társadalmi nem” fogalmát „a valamely adott társadalom által a nők és a férfiak számára megfelelőnek tekintett, társadalmilag kialakított szerepek, magatartások, tevékenységek és tulajdonságok”-ként határozza meg, valamint a nők elleni erőszak megelőzéséről, büntetéséről és felszámolásáról szóló, 1994. évi Amerika-közi egyezményre (Belém do Pará-i

egyezmény),

- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének az „Alakítsuk át világunkat: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend” című 2015. szeptember 25-i 70/1. számú határozatára,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) nemek közötti egyenlőségről szóló legfontosabb egyezményeire, többek között az egyenlő díjazásról szóló (100. sz.) egyezményre, a hátrányos megkülönböztetésről szóló (111. sz.) egyezményre (Foglalkoztatás és foglalkozás), a családi kötelezettségekkel rendelkező munkavállalókról szóló (156. sz.) egyezményre és az anyaság védeleméről szóló (183. sz.) egyezményre,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezményhez (CEDAW) tett, „Swiss Responsibility for the Extraterritorial Impacts of Tax Abuse on Women’s Rights” (Svájc felelőssége az adóvisszaéléseknek a nők jogaira gyakorolt, területen kívüli hatásaiért) című, a Gazdasági és Szociális Jogok Központja, az Alliance Sud, a New York University Jogi Karán működő Global Justice Clinic, a Public Eye és a Tax Justice Network által benyújtott közös beadványra, amely rávilágít a nőkre, különösen az alacsony jövedelmű nőkre és a fejlődő országokban élő nőkre háruló aránytalan adóterherre, amely a határokon átnyúló adóvisszaélések miatti államibevétel-kiesés eredménye,
- tekintettel a Bizottság „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című 2015. december 3-i szolgálati munkadokumentumára (SWD(2015) 278),
- tekintettel az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésről szóló „Európa 2020” bizottsági stratégiára,
- tekintettel a Bizottság 2018. évi európai szemesztere keretében közzétett országjelentésekre,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Unióban a nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló 2017. évi jelentésére,
- tekintettel a Bizottság „Adózási trendek az Európai Unióban – az EU-tagállamok, Izland és Norvégia adatai, 2018. évi kiadás” című jelentésére,
- tekintettel „A kisgyermekeknek szóló gyermekgondozási létesítmények fejlesztéséről a nők munkaerőpiaci részvétele, a dolgozó szülők esetében a munka és a magánélet közötti egyensúly javítása, és az európai fenntartható és inkluzív növekedés (a »barcelonai célkitűzések«) érdekében” című, 2018. május 8-i bizottsági jelentésre (COM(2018)0273),
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvre,

- tekintettel a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottértékadó-mértékek tekintetében történő módosításáról szóló, 2018. január 18-i tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2018)0020),
- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének (EIGE) a nemek közötti egyenlőség mutatójára,
- tekintettel az UN Women „A nők fejlődése a világban 2015–2016: A gazdaságok átalakítása és a jogok érvényesítése” (Progress of the World’s Women 2015-2016: Transforming economies, realizing rights) című, 2015. évi jelentésére,
- tekintettel az Európa Tanács a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezéssel foglalkozó szakértőinek 2005. évi végleges jelentésére, amely a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést úgy határozza meg, mint „a költségvetéseknek a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő értékelése, amely a nemek közötti egyenlőség szempontjait a költségvetési folyamat minden szintjébe beépíti, valamint a nemek közötti egyenlőség előmozdítása érdekében átstrukturálja a bevételeket és kiadásokat”,
- tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatá által 2015-ben készített, „Bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union – I. – Assessment of the magnitude of aggressive corporate tax planning” (Az átláthatóság, a koordináció és a konvergencia meghonosítása az Európai Unión belüli társaságiadó-politikákban – I. – Az agresszív társaságiadó-tervezés mértékének felmérése) című tanulmányra,
- tekintettel a Svájcnak (2016) és Luxemburgnak (2018) a jogellenes pénzmozgások és a vállalati adóelkerülés nemekre gyakorolt hatásával kapcsolatos, területen kívüli kötelezettségeire vonatkozóan a CEDAW bizottság által tett záró észrevételekre¹,
- tekintettel az Institute of Development Studies (Fejlesztési Tanulmányok Intézete) „Redistributing Unpaid Care Work – Why Tax Matters for Women’s Rights” (A fizetetlen gondozási munka újraelosztása, avagy miért fontos az adózás a nők jogai szempontjából) című 2016. évi szakpolitikai tájékoztatójára,
- tekintettel a Parlament Állampolgári Jogi és Alkotmányügyi C. Tematikus Főosztályának „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban) című, 2017. áprilisi tanulmányára,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségért és a nők társadalmi szerepvállalásának növeléséért létrehozott ENSZ-szervezet „Gender, taxation and equality in developing countries” (Nemek, adózás és egyenlőség a fejlődő országokban) című, 2018. áprilisi jelentésére,
- tekintettel a nők zöld gazdaságban betöltött szerepéről szóló, 2012. szeptember 11-i állásfoglalására²,

¹ CEDAW/C/CHE/CO/4–5, 40–43. pont (Svájc, 2016); CEDAW/C/LUX/CO/6–7, 10., 15., 16. pont (Luxemburg, 2018).

² HL C 353E., 2013.12.3., 38. o.

- tekintettel a nemek közötti egyenlőségről szóló OECD-ajánlás végrehajtásáról szóló OECD-jelentésre (2017. június) és a 2015. évi adó-juttatás modellekre,
 - tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról szóló, 2015. június 9-i állásfoglalására¹,
 - tekintettel „A női háztartási alkalmazottakról és gondozókról az EU-ban” című, 2016. április 28-i állásfoglalására²,
 - tekintettel „A szegénységről: a nemek közötti egyenlőség szempontjai” című, 2016. május 26-i állásfoglalására³,
 - tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2014–2015” című, 2017. március 14-i állásfoglalására⁴,
 - tekintettel a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, a pénzmosással, adókikerüléssel és adókijátszással foglalkozó vizsgálatot követő, 2017. december 13-i ajánlására⁵,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel az eljárási szabályzat 55. cikke alapján a Gazdasági és Monetáris Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság által folytatott közös tanácskozásokra,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A8-0416/2018),
- A. mivel az EUSZ 2. és 3. cikke két alapvető uniós értéként és célként ismeri el a nők és férfiak közötti megkülönböztetésmentességet és egyenlőséget; mivel az EUMSZ 8. és 10. cikke a szakpolitikai és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az egyenlőtlenségek kiküszöbölésére, a nemek közötti egyenlőség előmozdítására, valamint a megkülönböztetés elleni fellépésre kötelezi az Európai Uniót; mivel az Alapjogi Charta olyan jogokat és elveket tartalmaz, amelyek a közvetlen és közvetett megkülönböztetés tilalmára (az Európai Unió Alapjogi Chartája 21. cikkének (1) bekezdése) és a férfiak és nők közötti egyenlőségre (az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. cikke) vonatkoznak; mivel a Chartában meghatározott jogok közvetlenül érintik a tagállamokat, amennyiben az Unió jogát hajtják végre (51. cikk);
- B. mivel a nők szerte az Európai Unióban továbbra is alulreprezentáltak a munkaerőpiacon, teljes foglalkoztatásuk még mindig csaknem 12%-kal alacsonyabb, mint a férfiaké; mivel az EU-ban a dolgozó nők 31,5%-a részmunkaidőben dolgozik, szemben a férfiak 8,2%-ával;
- C. mivel rendkívül fontos foglalkozni a nemek közötti foglalkoztatási különbséggel és csökkenteni a nemek közötti nyugdíszakadékokat az EU-ban, amely közel 40%-on áll, és amely a nők egész élete során felhalmozódott egyenlőtlenségek és a munkaerőpiactól

¹ HL C 407., 2018.7.25., 2. o.

² HL C 66., 2018.2.21., 30. o.

³ HL C 76., 2018.2.28., 93. o.

⁴ HL C 263., 2018.7.25., 49. o.

⁵ HL C 369., 2018.10.11., 132. o.

való távolléti időszakok következménye;

- D. mivel az EU-ban 16% a nemek közötti bérszakadék, ami azt jelenti, hogy az EU-ban a nők a gazdaság egészét tekintve óránként átlagosan 16%-kal kevesebbet keresnek, mint a férfiak;
- E. mivel a többszörös különbségek nőket érintő kumulatív hatása (nemek közötti bérszakadék és foglalkoztatási különbségek, karriermegszakítások és gyermekgondozási szabadságok, teljes vagy részmunkaidős foglalkoztatás) lényegesen hozzájárul a nemek közötti bérszakadék és a nemek közötti nyugdíjszakadék kialakulásához, aminek következtében a nők esetében magasabb a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázata, és aminek negatív hatása van a gyermekekre és a családokra is;
- F. mivel a Pekingi Cselekvési Platform hangsúlyozza a különböző, többek között az adózáshoz kapcsolódó szakpolitikák és programok nemi szempontú értékelésének és adott esetben kiigazításának szükségességét a termelőeszközök, javak, lehetőségek, bevételek és szolgáltatások méltányosabb elosztása érdekében;
- G. mivel a CEDAW előírja, hogy a családok alapja az egyenlőség, igazságosság és tagjai egyéni kiteljesedésének elve, a nőket és a férfiakat egyenlő bánásmódban részesítve az adójogszabályokban is, a nőket egyénekként, önálló polgárokként, nem pedig a férfiak eltartottjaiként kezelve;
- H. mivel a tagállamok a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának aláíróiként kötelezettséget vállaltak arra, hogy eleget tesznek az elérhető források maximumának mozgósítására vonatkozó kötelezettségnek annak érdekében, hogy rendelkezésre álljanak a gazdasági, szociális és kulturális jogok fokozatos érvényesítéséhez szükséges pénzeszközök;
- I. mivel azok a személyijövedelemadó-szabályozások, amelyek implicit módon hátrányos helyzetbe hozzák a nőket a munkavállalás és annak feltételei, illetve a munkáltatók által biztosított nyugellátásokhoz való hozzáférés és annak feltételei tekintetében, sérthetik a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006. július 5-i 2006/54/EK irányelv¹ 14. cikkét²;
- J. mivel a Bizottság „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című szolgálati munkadokumentuma azonosítja a nemek egyenlősége szempontjából alapvető területeket, köztük az adópolitikát, de nem kötelezi vagy szólítja fel a tagállamokat a nemek közötti egyenlőség érvényesítésére;
- K. mivel az adópolitikák lehetnek explicit vagy implicit módon részrehajlóak; mivel az explicit részrehajlás alatt azt kell érteni, hogy egy adóügyi rendelkezés kifejezetten máshogy kezeli a nőket és a férfiakat, implicit részrehajlás alatt pedig azt, hogy noha mindenkire egyformán vonatkozik, a valóságban azonban megkülönböztetés van, mert a szakpolitika még mindig olyan viselkedési mintákkal/jövedelemszintekkel függ össze,

¹ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

² Az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának tanulmánya: „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban) (2017).

amelyek különbözőképpen érintik a nemet; mivel a legtöbb tagállam eltörölte az olyan adószabályozást, amely kifejezetten különbséget tesz a férfiak és a nők között, azonban az implicit adópolitikai részrehajlás továbbra is gyakori az EU-ban, mivel az adózási szabályok kölcsönhatásban vannak a társadalmi-gazdasági realitásokkal;

- L. mivel a bevételek termelését és újraelosztását célzó szakpolitikák aránytalan hatással lehetnek a nők jövedelmére és gazdasági biztonságára, és ezáltal ronthatják a minőségi közszolgáltatásokhoz való hozzáférésüket, aláásva gazdasági és szociális jogaik gyakorlásának képességét és a nemek közötti különbségek felszámolását;
- M. mivel az uniós és a nemzeti adópolitikákban a nemi szempontok figyelembevételének hiánya felerősíti a nemek helyzete közötti különbségeket (a foglalkoztatás, a jövedelem, a fizetetlen munka, a nyugdíj, a szegénység és gazdagság tekintetében) és inkább eltántorítja a nőket a munkaerőpiacon való részvételtől, reprodukálva a hagyományos nemi szerepeket és sztereotípiákat;
- N. mivel az adópolitikák kialakítása alapvető eleme az „Európa 2020” stratégiának; mivel az európai szemeszter fő célja továbbra is a Stabilitási és Növekedési Paktum tiszteletben tartása, ugyanakkor a prioritások és ajánlások – különösen az adóüggyel kapcsolatosak – általában nem foglalkoznak a nemek helyzetével;
- O. mivel az elmúlt évtizedekben a tagállamokban regresszív változások történtek a munka, a vállalatok, a fogyasztás és a vagyoni adóztatásban, amelyek az adórendszerek újraelosztó képességének gyengülését eredményezték és hozzájárultak a növekvő jövedelmi egyenlőtlenségek tendenciájához; mivel az adóztatás e szerkezeti változásának következtében az adóteher egyre inkább az alacsonyabb bevételű rétegekre, így különösen a nőkre hárult, főleg a férfiak és a nők közötti jövedelmi különbségek okán, a magasan fizetett nők csekély aránya miatt, az alapvető áruk és szolgáltatások női általi átlagon felüli igénybevétele következtében, valamint amiatt, hogy a nők jövedelmét nagyjából munkajövedelem, és kisebb mértékben tőkejövedelem teszi ki¹;
- P. mivel különösen a nőket érinthetik a gazdasági egyenlőtlenségek a férfiak és a nők közötti jövedelmi különbségek okán, a magasan fizetett nők csekély aránya miatt, valamint amiatt, hogy a nők jövedelmét nagyjából munkajövedelem, és kisebb mértékben tőkejövedelem teszi ki²;
- Q. mivel a társasági adó átlagos mértéke számottevően csökkent az 1980-as évekhez képest, hiszen 40% feletti értékről 2018-ban 21,9%-ra esett vissza, míg a fogyasztási adók (nagy részét a hozzáadottérték-adó) 2009 óta emelkednek, 2016-ban elérve a 20,6%-ot³;
- R. mivel úgy tűnik, hogy 2015 óta nőnek az adócsökkentések, és néhány multinacionális

¹ Az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának tanulmánya: „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban) (2017).

² Az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának tanulmánya: „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban) (2017).

³ Európai Bizottság, Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság: „Taxation Trends in the European Union - Data for the EU Member States, Iceland and Norway”, (Adózási trendek az Európai Unióban – az EU-tagállamok, Izland és Norvégia adatai), 2018. évi kiadás”

vállalatnak már sikerül 1% alá csökkentenie a tényleges adókulcsait az egyes tagállamok által nyújtott nagyvonalú lehetőségeknek köszönhetően¹;

- S. mivel az agresszív társaságiadó-tervezés révén az EU adóbevétel-kiesése évente legalább 50–70 milliárd euróra tehető²; mivel ez bevételkiesést eredményez a tagállamok számára, amelyeknek más adók formájában vagy a kiadások csökkentésével kell növelniük bevételeiket, mely politikák jobban érintik a nőket;
- T. mivel a jelenlegi makrogazdasági politikáknak jobban kellene tükrözniük a fizetetlen gondozás és háztartási munka fontosságát, és mivel a tények azt mutatják, hogy az EU-szerte nyújtott összes gondozás 80%-át nem fizetett házi gondozók végzik, akiknek 75%-a nő; mivel bizonyos adópolitikák, a közszolgáltatások alulfinanszírozottsága és a szociális ellátásokhoz való hozzáférés halmozottan érintik az alacsonyabb bevételű rétegeket, így különösen a nőket, akikre az ápolás, a nevelés és másfajta családi segítségnyújtás hárul, még hozzá többnyire ellenszolgáltatás nélkül, ezáltal állandósítva a nők aránytalan részvételét a gondozási feladatokban; mivel valamennyi országban azok a nők a legszegényebbek és a legkiszolgáltatottabbak, akikre az informális gondozási munka és a rosszul fizetett bizonytalan munka kettős terhe hárul³;
- U. mivel szinte valamennyi tagállam megkettőzte jövedelemadó-rendszerét a második kereső jövedelmére vonatkozó magasabb marginális adókulcs alkalmazásával és a legtöbb tőkejövedelem-típusra vonatkozó egységes adókulcsok bevezetésével; mivel a legtöbb tagállamban a munkából származó jövedelmekre vonatkozó közvetlen progresszív adórendszerekből eredő, a második keresőkre háruló aránytalanul magas adóteher kerékkötője a nők munkavállalásának a családi adózásra és ellátásokra vonatkozó más rendelkezések⁴, valamint a gyermekgondozási szolgáltatások költségessége, illetve hiánya mellett;
- V. mivel a kettős jövedelemadó-rendszerek bizonyítottan csökkentik a jövedelemadó-rendszerek újraelosztó képességét; mivel a kettős jövedelemadó-rendszerek nem orvosolták a tőkejövedelmek férfiak és nők közötti különbségeit a közös háztartásokban, hanem súlyosbítják azt;
- W. mivel az inaktivitási csapda (jelenleg 40%) és az alacsony jövedelmi csapda szintjét, amely aránytalanul érinti a nőket, és eltántorítja őket a foglalkoztatásban való teljes körű részvételtől, az ellátások elvesztése mellett jelentős mértékben a közvetlen adórendelkezések határozzák meg;
- X. mivel a nők jövedelmének adóterhe a valóságban magasabb lehet, mint a férfiaké,

¹ Eurodad, „Tax Games: the Race to the Bottom, Europe’s role in supporting an unjust global tax system” (Adójátszmák: negatív verseny, Európa szerepe az igazságtalan globális adórendszer támogatásában) 2017, valamint az Európai Bizottság 2018. évi európai szemesztere: országjelentések, 2018. március 7.

² Az Európai Parlament Kutatószolgálat, „Bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union – I. – Assessment of the magnitude of aggressive corporate tax planning” (Az átláthatóság, a koordináció és a konvergencia meghonosítása az Európai Unió belüli társaságiadó-politikákban – I. – Az agresszív társaságiadó-tervezés mértékének felmérése), 2015

³ Institute of Development Studies (Fejlesztési Tanulmányok Intézete): „Redistributing Unpaid Care Work – Why Tax Matters for Women’s Rights” (A fizetetlen gondozási munka újraelosztása, avagy miért fontos az adózás a nők jogai szempontjából), Szakpolitikai tájékoztató, 2016. januári 109. szám.

⁴ Az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának tanulmánya: „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban), 2017.

amikor egy háztartás bevételeit az adózás szempontjából közösen kezelik, és a nő fizetése másodlagosnak számít a férfi családfenntartóé mellett; mivel csak Svédország és Finnország rendelkezik valóban egyéni jövedelemadó-rendszerrel; mivel bár a közös adóbevallás összességében pénzügyi nyereséget eredményezhet a háztartás számára, hiszen az összesített jövedelem alacsonyabb adósávba tartozik annál, mint amelyet egyéni adóbevallás esetében kellene alkalmazni, a nők nem szükségszerűen részesülnek ebből a pénzügyi nyereségből vagy döntenek annak felhasználásáról;

- Y. mivel egyes tagállamokban a családok továbbra is az eltartott házastárs után járó adócsökkentésben, házaspároknak járó juttatásokban és/vagy egykeresős pároknak nyújtott adójóváírásban részesülhetnek, ami fenntartja az egyszülős családok tekintetében az aszimmetriát, amelyekben az egyedülálló szülők többnyire nők, és nem ismeri el az EU-ban fennálló családi helyzetek sokféleségét; mivel az ilyen adókedvezmények általában eltántorítják a házasságot a munkavállalástól, és közvetlenül vagy közvetve a nők idejének a fizetett munkáról a fizetetlen munkára való átcsoportosítását okozzák;
- Z. mivel az adóztatásnak a nemek közötti egyenlőtlenségekre gyakorolt hatása a vállalati vagyoni, a személyes jólét és vagyoni szempontjából kevésbé fejlett kutatási terület, és sürgősen biztosítani kell, hogy nemek szerint lebontott adatok álljanak rendelkezésre ezeken a területeken;
1. felkéri a Bizottságot a nemek közötti egyenlőség előmozdítására mindenféle adópolitikában, valamint konkrét útmutatások és ajánlások közzétételére a tagállamok számára, kitérve arra is, hogy adóügyi politikájukat vizsgálják meg a nemek közötti egyenlőség szempontjából, szüntessék meg az adóügyi rendelkezések nemi szempontú részrehajlását, továbbá biztosítsák, hogy ne szülessenek olyan új adóügyi és kereskedelmi jogszabályok, programok és gyakorlatok, amelyek növelik a piacon vagy az adózás utáni nettó bevétel tekintetében a nemek közötti különbségeket, illetve tovább erősítik a férfiak kenyérkereső szerepét;
 2. hangsúlyozza, hogy az EUSZ 5. cikkének (3) bekezdésében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban a tagállamok szabadon állapíthatják meg az adópolitikájukra vonatkozó szabályokat, feltéve, hogy azok megfelelnek az uniós szabályoknak; hangsúlyozza továbbá, hogy az uniós adóügyi határozatokhoz valamennyi tagállam egyhangú egyetértése szükséges;
 3. felkéri a Bizottságot (az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóságot), hogy vegye fel feladatai közé a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével való együttműködést a tagállami adópolitikák nemek közötti egyenlőségre gyakorolt hatásának nyomon követése és rendszeres jelentése érdekében; továbbá felkéri a Bizottságot, hogy e célból növelje a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete rendelkezésére álló forrásokat;
 4. felszólítja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezmény (CEDAW) ratifikációját, amint azt a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény (UNCRPD) és az isztambuli egyezmény esetében tette;
 5. ösztönzi a Bizottságot, hogy erősítse meg a „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért” című dokumentumot annak közlemény formájában történő

elfogadásával¹, és ágazati elemzés alapján foglaljon bele a nők és férfiak közötti egyenlőség fokozására irányuló egyértelmű célkitűzéseket és kulcsfontosságú intézkedéseket, beleértve valamennyi uniós intézkedés adóügyi vonatkozásait is; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a közvetett és közvetlen nemi alapú megkülönböztetés ellen fellépő uniós jogszabályok megfelelő végrehajtását és fejlődésük módszeres nyomon követését annak biztosítása érdekében, hogy a férfiak és a nők egyenlő szereplők legyenek;

Közvetlen adózás

Személyi jövedelemadó

6. megállapítja, hogy az adópolitikák különböző hatást gyakorolnak a háztartások különböző típusaira (kétkeresős háztartások, női és férfi egykeresős háztartások stb.); hangsúlyozza az abból eredő negatív hatásokat, hogy elmarad a nők foglalkoztatásának és gazdasági függetlenségének ösztönzése, és felhívja a figyelmet a közös adóztatásból eredően a nemek között a nyugdíjak terén fennálló egyenlőtlenségre; hangsúlyozza, hogy az adórendszereknek többé nem szabad azon a feltételezésen alapulniuk, hogy a háztartások közösen kezelik és egyenlően használják jövedelmüket, továbbá hogy az egyéni adóztatás alapvető fontossága a nők méltányos adózásának megvalósításához; alapvetőnek tartja, hogy a férfiak és a nők egyenlő keresőkké és egyenlő gondozókká váljanak; sürgeti a tagállamokat, hogy fokozatosan vezessék be az egyéni adóztatást, ugyanakkor biztosítsák a jelenlegi közös adórendszerekben a szülőséghez kapcsolódó valamennyi pénzügyi és egyéb előnyök teljes mértékű megőrzését; elismeri, hogy egyes tagállamokban átmeneti időszakra lehet szükség az egyéni adóztatási rendszer felé való elmozdulásban; szorgalmazza, hogy ezen átmeneti időszak során a közös jövedelmen alapuló adókiadásokat töröljék el, továbbá megjegyzi, hogy biztosítani kell, hogy az egyének az adókedvezményeket, pénzbeni juttatásokat és természetbeni kormányzati szolgáltatásokat igénybe vehessék pénzügyi és társadalmi függetlenségük biztosítása érdekében;
7. tudomásul veszi az „Uniós cselekvési terv 2017–2019 – A nemek közötti bérszakadék kezelése” című, 2017. november 20-i bizottsági közleményt (COM(2017)0678), amely nyolc cselekvési területet ismer el, és felszólítja a tagállamokat, hogy fokozzák a nemek közötti bérszakadék hatékony kezelésére irányuló erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy javítsák a nők gazdasági helyzetét, és biztosítsák gazdasági függetlenségüket;
8. megjegyzi, hogy a két gyermekkel rendelkező második keresőkre vonatkozó átlagos adókulcs 2014-ben átlagosan 31% volt az EU OECD-tagok esetében és 28% az összes OECD-ország esetében; felszólítja a Bizottságot, hogy folyamatosan ellenőrizze és erősítse a tagállamokban az „egyenlő munkáért egyenlő bért” és az „egyenlő értékű munka” elvének nők és férfiak közötti alkalmazását az egyenlőtlenségeknek mind a munkaerőpiacon, mind az adóztatás területén történő felszámolása érdekében; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a munkaerőpiac horizontális és vertikális szegregációjának kezelése érdekében szüntessék meg a nemek közötti különbségeket és a foglalkoztatás terén való megkülönböztetést, valamint ösztönözzék a lányokat és nőket – különösen oktatás és tudatosságnövelés révén – az innovatív növekvő ágazatokkal, köztük az infokommunikációs technológiák (ikt) és a

¹ Ez a felhívás a nemek közötti egyenlőségről szóló 2016. június 16-i tanácsi következtetésekből is szerepelt.

természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika (TTMM) területével kapcsolatos tanulmányok folytatására, munkahelyek és karrier választására;

9. felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a munkavállaláshoz és az önfoglalkoztatáshoz kapcsolódó adókedvezmények ne alkalmazzanak nemi alapú megkülönböztetést, és vegyenek fontolóra a második keresők és az egyedülálló szülők által igénybe vehető adókedvezményeket és más adóelőnyöket vagy szolgáltatásokat; felkéri továbbá a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a nők munkaerőpiaci alulreprezentáltságának különböző kezelési módjait, és számolják fel a második keresőket a munkavállalástól visszatartó esetleges gazdasági tényezőket; megjegyzi, hogy a nemi szempontú részrehajlás munkával kapcsolatos csökkentésekhez és mentességekhez is kapcsolódhat, mint amilyen a jellemzően férfiak által betöltött szakmákban a túlórák kedvezményes megadóztatása;
10. kéri a tagállamokat, hogy ne csökkentsék az egyéni adómértékek lépcsőzetességét például a személyi jövedelemadó egyszerűsítésének szándékával;
11. kéri a tagállamokat, hogy a személyi jövedelemadók rendszerét (adókulcsok, mentességek, levonások, kedvezmények, jóváírások stb.) úgy tervezzék meg, hogy az valóban előmozdítsa a férfiak és nők fizetett és a fizetetlen munkában való méltányos részvételét, jövedelmei és nyugdíjai igazságosságát, és felszámolja az egyenlőtlen nemi szerepeket erősítő ösztönzőket;
12. megjegyzi, hogy egyes tagállamokban a nyugdíjakkal kapcsolatos egyéni adókedvezmények nyújtása aránytalanul kedvez a magas jövedelemmel rendelkezőknek és a férfiaknak; úgy véli, hogy egy egyetemes nyugdíjrendszer, amely egyenjogú hozzáférést biztosít a nők számára a teljes körű nyugdíjgaranciához, a legjobb módja a nemek közötti egyenlőség előmozdításának idősebb korban;

Társasági adózás

13. hangsúlyozza a tagállamok rendelkezésére álló bevételek között a társasági adók fontosságát, mely adók a jóléti ellátások megfelelő működésének alapvető forrásait jelentik; aggodalommal látja, hogy az elmúlt 35 évben Unió-szerte csökkent a társasági adók jogszabályban előírt és tényleges mértéke, amiben a tagállamok mintha versengének egymással: 2017-ben hat ország csökkentette a társasági adót, 2009 óta 15;
14. megjegyzi, hogy a közös és igazságos minimális társaságiadó-kulcs az egyetlen módja az EU-ban üzleti tevékenységet folytató különböző adóalanyok közötti és az adóalanyok nagyobb közösségén belüli egyenlő és méltányos bánásmód megteremtésének; felszólítja a tagállamokat, hogy zárják le a tárgyalásokat és haladéktalanul vezessék be a közös összevont társaságiadó-alapot (KÖTA); felszólítja továbbá a tagállamokat, hogy vezessenek be uniós szintű minimális társaságiadókulcs-értéket a negatív verseny befejezése érdekében;
15. felhívja az európai szemeszter keretében az agresszív adótervezés kapcsán azonosított tagállamokat, hogy módosítsák jogszabályaikat és mihamarabb szüntessék meg az ilyen

rendelkezéseket¹; tart attól, hogy a társasági adóalapok összehangolása során a tagállamok olyan új előírásokat vezetnek be, amelyek a vállalatok agresszív adótervezését segítik elő, és így a tagállamoknak olyan más adóbevételi forrásokat (többek között fogyasztási adókat) kell alkalmazniuk, amelyek aránytalanul terhelik a nőket;

16. felszólítja a tagállamokat, hogy észszerűen állapítsák meg a vállalatok számára biztosított adójellegű ösztönzőket és adókedvezményeket, hogy ezek elsősorban a kisebb vállalatoknak és a valódi innovációnak kedvezzenek, és mind előzetesen, mind utólag értékeljék az ilyen ösztönzők nemek közötti egyenlőségre gyakorolt esetleges hatását;
17. megjegyzi, hogy a vállalati vagyon és a munkaerőpiaci struktúrák különbségei azt eredményezik, hogy a társasági adóknak nemek szerint differenciált hatásai vannak, továbbá a társasági adó csökkentése és az adókedvezmények a nőknek kevésbé kedveznek a férfiakkal szemben, mivel a nők jelentősen alulreprezentáltak a vállalkozástulajdonosok vagy a vállalati részvénytulajdonosok körében, valamint az új üzleti vállalkozások létrehozása tekintetében²;

Tőke- és vagyoadók

18. megjegyzi, hogy a társasági adó és a vagyoadó a bevételek újraelosztása, valamint a szociális intézkedések finanszírozása révén kulcsfontosságú tényező az egyenlőtlenségek elleni küzdelemben;
19. megjegyzi, hogy a magas színvonalú gyermekgondozási szolgáltatásokat kínáló megfelelő infrastruktúra hiánya és megfizethetetlen költségei továbbra is jelentősen akadályozzák azt, hogy a nők a társadalom minden területén, így a foglalkoztatásban is egyenlő mértékben részt vegyenek; felszólítja a tagállamokat, hogy adókedvezmények révén fejlesszék a megfizethető, jó minőségű gyermekgondozási szolgáltatások rendelkezésre állásának és hozzáférhetőségének javítását célzó adópolitikáikat annak érdekében, hogy csökkentsék a nők munkavállalásának akadályait, és hozzájáruljanak a fizetett és fizetetlen munka háztartásokon belüli egyenlőbb megosztásához, így minimalizálva a nemek közötti bérszakadékot és nyugdíjszakadékot; hangsúlyozza, hogy e politikáknak lehetővé kell tenniük a nők munkaerőpiaci integrációját, és különösen az alacsonyabb jövedelmű családokra, a gyermeküket egyedül nevelő szülőkre és más hátrányos helyzetű csoportokra kell összpontosítaniuk;
20. felszólítja a tagállamokat, hogy szüntessék meg az EU-ban a nemek közötti azon különbségeket, amelyek továbbra is fennállnak a pénzügyi eszközökben tartott vagyon, a tulajdonjogok, a vállalati vagyon, a biztosítási jogosultságok, a nyugdíj-megtakarítások és a részvényopciók tekintetében³; megjegyzi, hogy a tőkenyereségekre és az ingatlanokra kivetett adók csökkentése elsősorban a férfiaknak kedvez, mivel

¹ Az Európai Bizottság európai szemesztere: országjelentések, 2018. március 7.

² Az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának tanulmánya: „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban), 2017.

³ Action Aid. *Making tax work for women's rights*” (A nők jogainak érvényesítése az adórendszerekben).

főleg ők vannak ilyen jövedelemforrások birtokában¹;

21. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy összességében a vagyonalapú adók hozzájárulása a teljes adóbevételhez meglehetősen korlátozott maradt, az EU-15-országokban az összes adóbevétel 5,8%-a, az EU-28-országokban pedig 4,3%-a volt²;
22. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tőkét terhelő adók részaránya 2002 óta csökkenő tendenciát mutat, többek között azon általános tendencia miatt, hogy a tőkejövedelmekre már nem a rendes személyijövedelemadó-rendszer alkalmazandó, hanem számos országban megfigyelhető, viszonylag alacsony mértékű átalányadó szerint adóznak³;

Közvetett adók

23. nyugtázza, hogy a fogyasztási adók mértéke 2009 és 2016 között nőtt az Unióban; megjegyzi, hogy a hozzáadottérték-adó általában a fogyasztási adók összegének kétharmada és háromnegyede közötti részt tesz ki a tagállamokban, valamint a hozzáadottérték-adó az EU-ban átlagosan az összes adóbevétel körülbelül egyötödét teszi ki⁴;
24. megjegyzi, hogy nemi szempontú részrehajlás akkor fordul elő, ha az adójogszabályok nemi viszonyokkal, normákkal és gazdasági viselkedéssel függenek össze; megjegyzi, hogy a hozzáadottérték-adó a nők fogyasztási mintái miatt egyenlőtlenül érinti a férfiakat és a nőket, mivel a nők több egészségmegőrzési, oktatási és ételmezési célú terméket és szolgáltatást vesznek, mint a férfiak⁵; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ez a nők alacsonyabb jövedelmével ötvözve nagyobb héaterhet eredményez a nők számára; felszólítja a tagállamokat, hogy a pozitív szociális, egészségügyi és/vagy környezeti hatásokkal járó termékek és szolgáltatások számára biztosítsanak héamentességet, vagy csökkentett és nulla százalékos adókulcsokat, összhangban az uniós héairányelv most zajló felülvizsgálatával;
25. úgy véli, hogy a menstruációs szegénység folyamatos problémát jelent az EU-ban, a Plan International UK becslése szerint a lányok egytizede nem képes megfizetni az egészségügyi termékeket; sajnálattal látja, hogy a női higiéniai termékek, illetve a gyermekeknek, időseknek és fogyatékossgal élőknek szóló ápolási termékek és szolgáltatások nem számítanak alaptermékeknek valamennyi tagállamban; felszólítja a tagállamokat, hogy a héairányelvbe bevezetett rugalmassági mechanizmus használatával töröljék el a tisztasági termékek adóját, és nullaszázalékos adókulcsot alkalmazzanak e nélkülözhetetlen alapvető termékekre; elismeri, hogy az ezen termékek

¹ Institute of Development Studies (Fejlesztési Tanulmányok Intézete): „Redistributing Unpaid Care Work – Why Tax Matters for Women’s Rights” (A fizetetlen gondozási munka újraelosztása, avagy miért fontos az adózás a nők jogai szempontjából), szakpolitikai tájékoztató, 109. szám.

² Az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának tanulmánya: „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban), 2017.

³ Az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának tanulmánya: „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban), 2017.

⁴ Az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának tanulmánya: „Gender equality and taxation in the European Union” (A nemek közötti egyenlőség és az adózás az Európai Unióban), 2017.

⁵ La Fiscalidad en España desde una Perspectiva de Género (2016) (A spanyolországi adórendszer nemi vonatkozásai, 2016.), Institut per a l’estudi i la transformació de la vida quotidiana / Ekona Consultoria.

héamentességének köszönhető árcsökkenés mérhetetlen előnnyel járna a fiatal nők számára; támogatja az egészségügyi termékek széles körű rendelkezésre állásának előmozdítása érdekében tett lépéseket, és arra ösztönzi a tagállamokat, hogy biztosítsanak kiegészítő női higiéniai termékeket egyrészt bizonyos (közös) terekben, például iskolákban, egyetemeken és hajléktalanszállókban, másrészt az alacsony jövedelmű háttérből származó nők számára, azzal a céllal, hogy az EU-ban a nyilvános mosdókban teljes mértékben felszámolják a menstruációs szegénységet;

Az adókikerülés és az adókijátszás hatása a nemek egyenlőségére

26. megjegyzi, hogy az adókikerülés és az adókijátszás jelentős mértékben hozzájárulnak a nemek közötti egyenlőtlenségekhez az Unióban csakúgy, mint világszerte, mivel csökkentik a kormányok rendelkezésére álló, az egyenlőség nemzeti és nemzetközi szintű előmozdítására használható forrásokat¹;
27. emlékeztet a pénzmossással, adókikerüléssel és adókijátszással foglalkozó vizsgálatot követő, 2017. december 13-i ajánlására², valamint a korábbi különbizottságai (TAX és TAX2) által összeállított, az adókikerülés és az adókijátszás visszaszorítására irányuló ajánlásokra; felszólítja a tagállamokat nyilvános országos jelentések elfogadására, a közös uniós konszolidált társaságiadó-alap bevezetésére, valamint a kamat- és jogdíjfizetésekről szóló irányelv mihamarabbi felülvizsgálatára;
28. emlékeztet a parlamenti PANA, TAX és TAX2 bizottságok álláspontjára³ egy jól felszerelt és megfelelő további erőforrásokkal rendelkező globális szervezetnek az ENSZ keretében történő létrehozásával kapcsolatosan annak biztosítása érdekében, hogy minden ország egyenlő feltételekkel vehessen részt a globális adópolitikák kidolgozásában és reformjában; hangsúlyozza, hogy e szervezetnek rendelkeznie kell a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos szakértelemmel és megbízatással arra vonatkozóan, hogy a nemek közötti egyenlőségre és az emberi jogokra vonatkozó kötelezettségekkel összhangban felülvizsgálja a nemzeti, regionális és globális adópolitikát;
29. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat a nemek egyenlőségét előmozdító adóreformok sürgetésére minden nemzetközi fórumon, ideértve az OECD és az ENSZ üléseit, továbbá az ENSZ égisze alatt működő, nyitott tagságú kormányközi adóhatóság létrehozására, amelyben a nők és a férfiak egyenlő szavazati joggal és részvétellel rendelkeznek; hangsúlyozza, hogy e hatóságnak alkalmasnak kell lennie az adózás és a nemek helyzete összefüggéseinek tanulmányozására;
30. megjegyzi, hogy a tagállamok és a fejlődő országok között létrejött, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló megállapodások általában nem mozdítják elő a forrásadóztatást, ezzel a fejlődő országok saját erőforrásainak kárára kedveznek a nemzetközi vállalatoknak; megjegyzi, hogy a saját erőforrások mobilizálásának hiánya akadályozza ezekben az országokban a térítésmentes állami szolgáltatások, például az egészségügyi

¹A tagállamok külföldi adósságainak és egyéb kapcsolódó nemzetközi pénzügyi kötelezettségeinek az emberi jogok, különösen a gazdasági, társadalmi és kulturális jogok teljes körű érvényesítésére gyakorolt hatásaival foglalkozó független ENSZ-szakértő végleges jelentése az illegális pénzmozgásokról, az emberi jogokról és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendről (2016).

² HL C 369., 2018.10.11., 132. o.

³ HL C 369., 2018.10.11., 132. o. HL C 101., 2018.3.16., 79. o.

ellátás vagy az oktatás nyújtását, ami aránytalan mértékben hat ki a nőkre és a lányokra; sürgeti a tagállamokat, hogy e problémák vizsgálata és orvoslása érdekében bízzák meg a Bizottságot a kettős adóztatás elkerülésével kapcsolatos meglévő megállapodások felülvizsgálatával, valamint annak biztosításával, hogy a jövőben kötendő ilyen megállapodások a szokásos visszaélés elleni rendelkezések mellett a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó előírásokat is tartalmazzanak;

31. felkéri a TAX3 különbizottságot, hogy ajánlásaiban a nemek helyzetére is térjen ki;
32. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács szintjén egyes tagállamok gyakran blokkolják az adópolitikai kérdéseket, hogy megvédjék az adóparadicsomokat; ezért szorgalmazza az adóügyekben a tagállamok egyhangú szavazása elvének felszámolását, hogy előrelépés történjen az igazságos adózás érdekében folytatott küzdelem és az uniós polgárookra háruló terhek csökkentése terén;

A nemek helyzetének figyelembevétele az adópolitikákban

33. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat az adópolitikák nemi szempontú, rendszeres hatásvizsgálatára, a multiplikátorhatásra és az implicit részrehajlásra összpontosítva annak biztosítása érdekében, hogy a közvetlen vagy közvetett megkülönböztetés egyetlen uniós adópolitikában se jelenjen meg;
34. felszólítja a tagállamokat, hogy osszák meg a munkaerőpiacuk és adórendszereik kialakításával kapcsolatos legjobb gyakorlatokat a nemek közötti bérszakadék és nyugdíjszakadék csökkentése érdekében, ami az adózás tekintetében elősegítheti a férfiak és a nők közötti méltányosabb és egyenlőbb bánásmódot;
35. emlékezteti a Bizottságot, hogy mivel a Lisszaboni Szerződés beemelte az Alapjogi Chartát az elsődleges jogba, jogilag kötelező erejű kötelezettsége a nemek közötti egyenlőség előmozdítása a szakpolitikáiban és tevékenységeiben;
36. elismeri annak fontosságát, hogy a nőjogi szervezetek és a közösségi ágazatok vezető szerepet játszanak a közpolitika kialakításában, többek között az adópolitikáknak a nemek közötti egyenlőségre gyakorolt hatásával kapcsolatosan; elismeri azokat a pénzügyi kihívásokat, amelyekkel a női és közösségi szervezetek számos tagállamban szembesülnek az egy évtizedes megszorító intézkedések eredményeképpen; felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek az elmúlt évtizedben csökkentették kiadásait, hogy a nők közösségi ágazatai finanszírozásának szintjét állítsák vissza a 2008 előtti szintre;
37. elismeri, hogy a szakértelem hiánya miatt számos érdekképviseleti és civil társadalmi csoport kirekesztve érzi magát az adópolitikáról folytatott vitákból, és ezáltal az ipari és pénzügyi csoportok számos tagállamban túlerepresentáltak a költségvetés-tervezéssel kapcsolatos konzultációs folyamatokban; felszólítja a tagállamokat, hogy e probléma megoldása érdekében a civil társadalommal folytatott valódi konzultáció lehetőségének biztosítása mellett nyújtsanak oktatást a költségvetési folyamatokról;
38. felkéri a Bizottságot arra, hogy tegyen eleget a nemek közötti egyenlőség előmozdítására vonatkozó jogi kötelezettségének azáltal, hogy az európai szemeszter keretében az adópolitikai tervezés értékelésekor érvényre juttatja a nemi szempontokat; hangsúlyozza, hogy a tagállamok adórendszereiről az európai szemeszter keretében

végzett értékelések, valamint az országspecifikus ajánlások készítésekor alapos elemzéseket kell végezni a nemek társadalmi-gazdasági helyzetének különbségeire gyakorolt hatásokról, szem előtt tartva a megkülönböztetés tilalmát és a nemek egyenlőségének érvényre juttatását, és foglalkozni kell a tagállami szinten szükséges megfelelő intézményi lépésekkel is;

39. felszólítja a Bizottságot, hogy az Európa 2020 stratégia prioritásait használja fel az európai gazdaság strukturális gyengeségeinek kezelésére, a nemek közötti bérszakadék és nyugdíjszakadék megoldására, az EU versenyképességének és termelékenységének javítására, valamint a fenntartható szociális piacgazdaság megerősítésére, amely valamennyi nő és férfi számára kedvező;
40. hangsúlyozza az országonkénti nyilvános jelentéstételről szóló irányelvre irányuló javaslattal kapcsolatos álláspontját¹, amely ambiciózus intézkedéseket javasol a multinacionális vállalatok adóügyi átláthatóságának és állami ellenőrzésének javítása érdekében, ez ugyanis lehetővé tenné, hogy a szélesebb nyilvánosság tájékoztatást kapjon az e vállalatok által realizált nyereségekről, kapott támogatásokról és a működésük helye szerinti jogrendszerekben befizetett adókról; javasolja, hogy a nemi szempontú átfogó elemzés a méltányos adózással kapcsolatos valamennyi meglévő és jövőbeni kutatási és politikai szint középpontjában kapjon helyet a nagyobb adóügyi átláthatóság és elszámoltathatóság megvalósítása érdekében; sürgeti a Tanácsot, hogy érjen el közös megállapodást a többi intézménnyel megindítandó tárgyalásokra vonatkozó javaslatról annak érdekében, hogy országonkénti nyilvános jelentéstételt fogadjanak el, amely az egyik legfontosabb eszköz ahhoz, hogy a vállalatok adózási információi átláthatóbbak legyenek a polgárok számára; emlékeztet annak fontosságára, hogy a tagállamok – más tagállamok és a fejlődő országok tekintetében – rendszeres elemzéseket végezzenek ezen intézkedések tovagyrúzó anyagi hatásairól, többek között az adópolitikák nemi szempontú részrehajlására, valamint azon képességekre irányuló elemzéseket, hogy a nők jogai előmozdításának finanszírozása érdekében növelni tudják hazai bevételeiket, elismerve ugyanakkor, hogy a jó adóügyi kormányzással foglalkozó platform keretében e tekintetben már végeztek bizonyos munkát;
41. megjegyzi, hogy a nemek közötti egyenlőség nemcsak alapvető emberi jog, hanem annak megvalósítása hozzájárulna az inkluzívabb és fenntarthatóbb növekedéshez is; hangsúlyozza, hogy a költségvetésnek a nemek közötti egyenlőség tekintetében történő elemzése jobb tájékoztatást tenne lehetővé az állami beruházásoknak a férfiakra és nőkre gyakorolt elosztási hatásaira vonatkozóan; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hajtsanak végre a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetést, kifejezetten nyomon követve, hogy a közforrások mekkora része irányul a nőket érintő témákra, és biztosítva, hogy a források mobilizálására és a költségek elosztására vonatkozó szakpolitikák előmozdítsák a nemek egyenlőségét;
42. felszólítja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő az adópolitikákkal kapcsolatos azon bevált gyakorlatokat, amelyek figyelembe veszik a nemekre gyakorolt hatásokat és előmozdíják a nemek közötti egyenlőséget, különösen a háztartások jövedelmének adóztatása és a hozzáadottérték-adó tekintetében; felszólítja a Bizottságot, hogy építsen be nemi szempontú elemzést az „Adózási trendek az Európai Unióban” című éves

¹ Elfogadott szöveg: P8_TA(2017)0284.

jelentésébe;

43. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nemek egyenlőségét nem ismerték el horizontális prioritásként a 2021–2027-es többéves pénzügyi keretben, és úgy véli, hogy ez ellentétes a nemek közötti egyenlőségnek az EUMSZ 8. cikkében foglalt elvével; arra ösztönzi az uniós intézményeket, hogy költségvetéseik bevételeit és kiadásait mihamarabb a nemi szempontokat érvényesítő módon határozzák meg, összhangban a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének kötelezettségével;
44. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek eleget az Alapjogi Charta szerinti azon jogi kötelezettségüknek, hogy az uniós jog végrehajtása és az uniós jog által szabályozott nemzeti politikák végrehajtása során előmozdítják a nemek közötti egyenlőséget;
45. hangsúlyozza, hogy az adórendszer elosztási és allokációs hatásainak nemek szerinti vizsgálatához további kutatásra és nemek szerint bontott adatokra van szükség; különösképpen felszólítja a tagállamokat, hogy ne csak a háztartások szintjén, hanem egyéni szinten is gyűjtsenek adóadatokat, és pótolják a nemi szempontú adathiányokat a fogyasztási szokások és a kedvezményes adókulcsok alkalmazása, a vállalkozói jövedelem és a kapcsolódó adófizetések különbségei, valamint a nettó vagyon, a tőkejövedelmek és a kapcsolódó adófizetések különbségei tekintetében;
46. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok többsége nem gyűjti vagy nem értékeli ki az egyéni jövedelemadó-adatokat, és számos tagállam még mindig csak a háztartások szintjén gyűjt adatokat a közös adózásra vonatkozó rendelkezések révén;
47. ösztönzi a tagállamokat, hogy szakpolitikai intézkedések révén alakítsanak ki megfelelő adókedvezmény-struktúrát, amelyek arra ösztönzik a migráns nőket, hogy (újra) oktatásban vegyenek részt, illetve munkát vállaljanak;
48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY

Anna Záborská és Brian Hayes az EPP képviselőcsoport nevében

Az Európai Néppárt kiáll az európai családok érdekében, és támogatja azon jogukat, hogy a körülményeiknek megfelelő adórendszert választhassák. Nem szavazhatunk meg egy olyan jelentést, amely megtagadja ezt a jogot.

Ez a jelentés nem foglalkozik az egyenlőtlenség forrásával. Ehelyett az adópolitikákat hamisan diszkriminatívnak állítja be, és megsérti a szubszidiaritás elvét. Elutasítjuk ezt a megközelítést, és olyan felelős szakpolitikai döntéshozatalt szorgalmazunk, amely javítaná az esélyegyenlőségi eszközöket a munkaerőpiacon jelen lévő valamennyi nő számára.

Az EPP ambiciózus menetrendet határoz meg a nők jogaival kapcsolatosan. Határozottan szorgalmazzuk a nők és a férfiak egyenlőségét, kiállunk a munkaerőpiac torzulását kezelő meglévő jogszabályok végrehajtása mellett, és fellépünk a nők munkahelyen, oktatásban és közéletben történő megkülönböztetésének minden formája ellen. Hiszünk a tapasztalaton alapuló politikai döntéshozatalban és következetesen támogatjuk az adatgyűjtést. Ugyanakkor az EPP mindig is vezető szerepet töltött be a szegénység felszámolására irányuló küzdelemben, szisztematikus, célzott és hatékony megoldásokat javasolva, az arányosság és szubszidiaritás uniós elveinek tiszteletben tartása mellett.

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	21.11.2018						
A zárószavazás eredménye	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 60%;">+:</td> <td style="text-align: right;">41</td> </tr> <tr> <td>–:</td> <td style="text-align: right;">10</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">15</td> </tr> </table>	+:	41	–:	10	0:	15
+:	41						
–:	10						
0:	15						
A zárószavazáson jelen lévő tagok	<p>Daniela Aiuto, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Thierry Cornillet, Markus Ferber, Giuseppe Ferrandino, Iratxe García Pérez, Stefan Gehrold, Sven Giegold, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Anna Hedh, Gunnar Hökmark, Mary Honeyball, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Wolf Klinz, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Georgios Kyrtzos, Werner Langen, Olle Ludvigsson, Florent Marcellesi, Barbara Matera, Marisa Matias, Costas Mavrides, Alex Mayer, Angelika Mlinar, Luděk Niedermayer, Maria Noichl, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Pina Picierno, João Pimenta Lopes, Terry Reintke, Dariusz Rosati, Anne Sander, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Michaela Šojdrová, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtasun, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská</p>						
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	<p>Biljana Borzan, Matt Carthy, Mady Delvaux, Lívia Járóka, Urszula Krupa, Paloma López Bermejo, Clare Moody, Mylène Troszczynski, Monika Vana, Julie Ward, Lieve Wierinck</p>						
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	<p>Marco Affronte, Birgit Collin-Langen, Ádám Kósa</p>						

AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

41	+
ALDE	Wolf Klinz, Angelika Mlinar, Ramon Tremosa i Balcells, Lieve Wierinck
EFDD	Daniela Aiuto, Marco Valli
GUE/NGL	Malin Björk, Matt Carthy, Paloma López Bermejo, Marisa Matias, Dimitrios Papadimoulis, João Pimenta Lopes, Miguel Viegas
S&D	Hugues Bayet, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Mady Delvaux, Giuseppe Ferrandino, Iratxe García Pérez, Roberto Gualtieri, Anna Hedh, Mary Honeyball, Olle Ludvigsson, Costas Mavrides, Alex Mayer, Clare Moody, Maria Noichl, Pina Picierno, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Paul Tang, Julie Ward, Jakob von Weizsäcker
Verts/ALE	Marco Affronte, Sven Giegold, Florent Marcellesi, Terry Reintke, Molly Scott Cato, Ernest Urtasun, Monika Vana

10	-
ECR	Urszula Krupa, Stanisław Ożóg, Jadwiga Wiśniewska
ENF	Mylène Troszczynski
PPE	Anna Maria Corazza Bildt, Stefan Gehrold, Gunnar Hökmark, Werner Langen, Anna Záborská, Michaela Šojdrová

15	0
ALDE	Thierry Cornillet
PPE	Birgit Collin-Langen, Markus Ferber, Brian Hayes, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Livia Járóka, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Georgios Kyrtos, Ádám Kósa, Barbara Matera, Luděk Niedermayer, Dariusz Rosati, Anne Sander, Tom Vandenkendelaere, Elissavet Vozemberg-Vrionidi

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás